

Ma csak egy kattintás

(esszé)

Az internet és a telefon előtti világban a távolság leküzdésére egyedül a levelezés szolgált, ha utazni nem tudott az ember. A mai világban szinte elképzelhetetlen, hogy több oldalon keresztül vessük papírra az érzéseinket, gondolatainkat, hogy aztán borítékba tegyük, amit cellux vagy ragasztó helyett viasszal és pecséttel zárunk el a kíváncsi tekintetektől. Az pedig még ennél is szürreálisabb, hogy az üzenet heteken, vagy akár hónapokon keresztül utazzon a címzethez, majd a válasz is ugyanilyen hosszú idő után érjen hozzánk, már ha nem történik valamilyen előreláthatatlan baleset a kézbesítés során. Ma emailek tucatjait írhatjuk meg egy nap, sokszorosíthatjuk a tartalmat, másolás és beillesztés. Csak a címzett nevét törölöm ki, majd a villogó kurzorral újat írok a helyére. Egy kattintás elküldeni, vagy megnyitni ezeket a virtuális leveleket.

Azonban, amikor az 19. század végi ezüstözött levélfelbontóra nézünk, szinte érezzük azt az izgatott várakozást, amivel a tulajdonosa a kezébe vette, valahányszor levele érkezett. Egy olyan hölgyé lehetett, aki a kulturális élet vagy az oktatás színvonalának emeléséért tevékenykedett. Talán fontos leveleket bontott ezzel a késsel. Lapkiadók, írók, költők, oktatók, esetleg még miniszterek is írhattak neki, felkéréseket, válaszokat, engedélyeket, elutasításokat. A zárt borítékból nem lehetett arra következtetni, mi állt benne. A felszínén nem szerepelt egy „jó hír” vagy egy „rossz hír” feliratú pecsét. Vagyis, amíg a hölgy a kést a kezében tartotta, addig tele volt reménnyel. Hogy a felbontást követően, amikor a kést gondosan félretette, reményei beteljesedtek, vagy csalódottan vetette a levelet az asztalára, arról már nem árulkodik a levélfelbontó.

A világ nagy dolgai mellett pedig szerelmesleveleket is bonthatott az ezüst kés, vagy baráti leveleket, Messzire sodródott kebelbarátnék kizárólag levélben tudhatták egymással életük történéseit. Nem volt se telefon, se közösségi média oldalak, minden lassabban történt, így alaposan meg lehetett gondolni minden választ. Ezekben az időkben, amikor kényszeredetten elszakadunk egymástól, van idő átgondolni az érzéseinket, meggondolni a szavainkat. Mégis, az összezártak között az indulat, az elválasztottak között pedig az ösztönszerű panasz hajlamos felütni a fejét.

Ez a gondosan megmunkált ezüst levélfelbontó azt a figyelmet és tiszteletet szimbolizálja, amivel mások szavait és gondolatait kezelték az emberek egy technika előtti világban. Talán, ha az üzeneteink megtekintése előtt magunk elé képzelünk egy nekünk tetsző, a saját ízlésünk szerint kialakított levélfelbontót, az a pillanat lecsillapítja annyira a gondolatainkat, hogy tisztán fogadhatjuk be a másik szavait.

